

Prof. dr hab. Andrzej Wielgosz
Wydział Architektury i Wzornictwa, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
<http://andrzejwielgosz.com> , <http://uap.edu.pl/uczelnia/kadra/andrzej-wielgosz/>
e-mail: aawielgosz@gmail.com

Poznań , listopad 2019

Recenzja

**dorobku projektowego, artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego
Pani Klaudii Grygorowicz-Kosakowskiej - doktor w dziedzinie sztuk plastycznych
w postępowaniu habilitacyjnym
w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe**

Recenzja uwzględnia treść zapisów art. 26 ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz stopniach i tytułach w zakresie sztuki (tj. DZ.U. 2017 r poz. 1789 ze zmianami.)
Recenzja została wykonana na zlecenie Dziekana Rady Wydziału Architektury i Wzornictwa UAP wydanego na podstawie decyzji Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów w Warszawie BCK-VII-L-9056/2019

Przedmiotem recenzji jest dorobek projektowy, artystyczny, dydaktyczny i organizacyjny
– Pani Klaudii Grygorowicz-Kosakowskiej - doktora w dziedzinie sztuki, adiunkt na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej w Poznaniu.

Recenzja została napisana na podstawie dokumentów na które składają się:

- 1. Autoreferat** – dr Klaudia Grygorowicz-Kosakowska
- z info o osiągnięciach po uzyskaniu stopnia doktora w dziedzinie sztuki
- 2. „Dorobek artystyczny i naukowy”** – K. Grygorowicz- Kosakowska
- 3. „Dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski”**
- K.Grygorowicz-Kosakowska oraz kopie dokumentów z info / CV.

Wszystkie dokumenty znajdują się również w wersji cyfrowej .
Wymienione wyżej dokumenty są podstawą dla recenzji.

Całość dokumentacji z formalnego punktu widzenia jest starannie przygotowana .
Struktura dokumentacji jest zorganizowana w przejrzysty sposób , wszystkie jej elementy składają się na czytelną całość.

Ad.1 „Autoreferat” – dr Klaudia Grygorowicz – Kosakowska

Recenzja dorobku w sprawie o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych wydaje się być szczególnym przedsięwzięciem polegającym na próbie ogarnięcia całości dotychczasowej działalności projektowej , z założenia trudnej do jednoznacznie zdefiniowania, bo dotyczącej projektowania w jego szczególnym aspekcie artystycznym - w dziedzinie sztuki.

Próbę ogarnięcia całości dorobku – zaczynam od analizy informacji zawartych w „Autoreferacie”.
Autoreferat wydaje się być – czytelnym i przekonującym przewodnikiem po historii budowy postawy projektowej , artystycznej i pedagogicznej Kandydatki do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki dla Pani Klaudii Grygorowicz – Kosakowska.

Znam Panią Klaudię Grygorowicz-Kosakowską od wielu lat chociaż jest to raczej formalna znajomość środowiska akademickiego i artystycznego w zakresie szeroko rozumianego projektowania i działalności artystycznej i dydaktyki w zakresie rzeźby i projektowania.

Pani Klaudia Grygorowicz w swoim podstawowym zakresie funkcjonuje w środowisku akademickim jako rzeźbiarka – projektantka, wykładowczyni na Wydziale Architektury PP.

Z punktu widzenia – recenzenta dorobku projektowego i artystycznego **PROJEKT „SYSTEMU AKUSTYCZNYCH MODUŁÓW CERAMICZNYCH”** odbieram jak swoistego rodzaju sumę dotychczasowej działalności projektowej i na tym fakcie opieram koncepcję recenzji dorobku projektowego, artystycznego i w konsekwencji dydaktyki artystycznej i działalności o charakterze organizacyjnym bezpośrednio związanego z projektowaniem i dydaktyką .

Generalnie rzecz biorąc – wszyscy mamy dziś poczucie specyfiki „naszych czasów” wynikającej przede wszystkim z faktu zmiany form wymiany informacji , sposobu komunikowania się i tym samym zmiany podstawowych metod porozumiewania się , zmiany dotychczasowych porządków wypowiedzi w tym również porządków wypowiedzi projektowych a co za tym idzie zasadniczych zmian postaw artystycznych , projektowych i w konsekwencji szeroko rozumianych zmian postaw filozoficznych i wynikających z nich sposobów oceny, kwalifikacji i wartościowania przedsięwzięć projektowych i artystycznych zwłaszcza.

Trudno również nie zauważyć w takiej sytuacji aktualnych tendencji do bardziej uporządkowanych, ascetycznych , wyszukanych i wyrafinowanych formalnie struktur / form w projektowaniu i form organizacji samego projektowania .

Dobrym odniesieniem dla takiej opinii jest wiele współczesnych prezentacji / manifestacji sztuki i designu a wśród nich tych prezentowanych na forach, festiwalach , pokazach prezentacjach w centrach , muzeach sztuki współczesnej i designu a wśród nich np. w CSW w Warszawie , Muzeum Sztuki Współczesnej w Łodzi lub jednej z wielu aktualnych prezentacji dzieł / obiektów / projektów jednoznacznie wskazujących na potrzebę i próbę kolejnego powrotu do form najbardziej zasadniczych , powrotu do form prymarnych w zakresie sztuki projektowaniu .

Dobrym przykładem - jednym z wielu, może być również aktualna prezentacja prac z lata 1920 / 1940 / 1950 etc - Sophie Taeuber-Arp (czasy Katarzyny Kobro, Wł. Strzemińskiego , awangardowych grup artystycznych a wśród nich Grupy Praesens etc) – zatytułowana „Wkraczając w nowy wymiar twórczości” w CK Zamek w Poznaniu. Wspomniana wystawa jest ewidentnym wsparciem dla projektantów zwracających się w kierunku – tak zwanej „formy” równoległe do jeszcze innej koncepcji „czystej formy” / nowych form i nowych porządków w projektowaniu.

„System akustycznych modułów ceramicznych” Pani Klaudii Grygorowicz to struktury / układy / systemy / kompozycje wyszukanych / wysublimowanych form pozwalających łączyć się płynnie w magicznie niekończącej się (albo określonej ?) ilości konfiguracji formalnych.

Każda z możliwych konfiguracji formalnych odnosi się do siebie samej – może pełnić funkcje emotywna i tylko przy okazji – moim zdaniem - spełnia funkcję prozaicznej izolacji akustycznej.

System modułów ceramicznych jest przede wszystkim interesującą, zorganizowaną , strukturą wizualną (optyczną) i dotykową (haptyczną). System modułów jest interesującą grą formalną – geometryczna / świetlną - odnoszącą się do siebie samej, która nie wymaga szczególnego , racjonalnego uzasadnienia – spełniając w ten sposób jedną z wielu możliwych definicji przedmiotów sztuki jako takich , których sens nie wyczerpuje się w swojej użyteczności i może być przedmiotem refleksji.

„System modułów ...” jest dla mnie interesujący przede wszystkim jako wyraz poszukiwań geometrycznych , pozostawiając na drugim miejscu fascynacje technologiczne i techniczne.

„Autoreferat” Pani Klaudii Grygorowicz-Kossakowskiej to rodzaj narracji – graficznej / wizualnej w wypadku dokumentacji projektu - jak i narracji dosłownie przestrzennej , wielowymiarowej w wypadku fizycznego „doświadczenia / experience” struktury ceramicznej – struktury „ Systemu akustycznych

modułów ceramicznych” prezentowanych w Atrium Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, który miałem okazję wielokrotnie oglądać.

Pani Klaudia Grygorowicz realizuje narrację o formach ceramicznych za pomocą tych form co pozwala przybliżyć się do sensu artystycznego wypowiedzi projektowej Autorki.

Inne wymienione w dokumentacji dorobku Kandydatki realizacje - pojedyncze rzeźby, rzeźbiarskie instalacje w przestrzeni, detale w interesujący sposób uzupełniają stricte systemowe podejście do projektu „System akustycznych modułów ceramicznych”.

Ad. 2 Dorobek artystyczny i naukowy – wystawy, prezentacje, publikacje, konferencje

Być może dorobek artystyczny Pani Klaudii Grygorowicz-Kosakowskiej w swojej skali można odczytać jako przejaw zachowania umiaru w produkcji – artystycznej / projektowej co w kontekście współczesnej nadprodukcji – dzieł w ilości bez umiaru - dzieł powiększających świat przedmiotów bez większego znaczenia czyli w jakimś sensie zbędnych / niepotrzebnych - w moich oczach ma szczególną wagę.

W ten sposób możemy spróbować odczytać twórczość Pani Klaudii Grygorowicz jako wyraz interesującej postawy projektowej polegająca na zachowaniu pewny ograniczeń (w ramach określonego tutaj autorskiego systemu form) i ilościowego umiaru wypowiedzi bo jak wszak warto zauważyć - co jest szczególnego rodzaju truizmem - wartość wypowiedzi / dzieł / projektów na pewno nie w ich ilości, nie w nadprodukcji dzieł leży.

Dziesiątki wystaw, projektów, wypowiedzi, imponujące CV pełne enigmatycznych faktów, „komercjalizacja projektów”, pozycja medialna są dziś często gorszą rekomendacją aniżeli ich ograniczony zakres, zwłaszcza w sytuacji radykalnie zmieniających się warunków dostępu, kryteriów wartościowania, efemerycznych autorytetów, rozmywanych pozycji instytucji opiniotwórczych etc.

Udokumentowany dorobek Pani Klaudii Grygorowicz oceniam jak istotny, wartościowy a w kontekście dydaktyki artystycznej i projektowej szczególnie interesujący i przekonujący również w wymiarze realizacyjnym.

Ad. 3. „Dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski – warsztaty, plenery

interesującym wydaje się być forma w jakiej przejawia się **dydaktyka projektowa / artystyczna** realizowana przez panią Grygorowicz wśród studentów Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej w postaci licznych warsztatów projektowych, plenerów rzeźbiarskich, spotkań projektowych i konferencji.

Dydaktyka realizowana przez Panią Klaudię Grygorowicz wydaje się mieć wyraźnie czytelne cechy dydaktyki współczesnej / nowoczesnej / dyskursywnej - przełamującej klasyczny model nauczyciel / uczeń, nadawca/ odbiorca - na rzecz relacji otwartych (refer. „Odszkolnić akademię” - publikacja UAP 2018

Znajdowane przeze mnie co jakiś czas w dokumentacji Kandydatki deklaracje co do „...

performatywnego ...” charakteru działalności dydaktycznej Pani Klaudii Grygorowicz-Kosakowskiej - warsztaty, wykłady, przedsięwzięcia pro-społecznościowe, dyskusje, poszukiwania projektowe etc - pozwałam sobie zauważyć i podkreślić. Tę cechę dydaktyki projektowej Pani Klaudii Grygorowicz odczytuje jako nawiązującą do najbardziej interesujących - współczesnych tendencji w dydaktyce projektowej. Realizując tego rodzaju koncepcje dydaktyczną Pani Klaudia Grygorowicz jako wykładowca akademicki przekracza próg zbyt konwencjonalnej już dziś koncepcji „mistrz – uczeń” na rzecz relacji partnerskich między studentami a nauczycielem akademickim – co jak wiem studenci architektury wyraźnie doceniają!

Taka postawę Pani Grygorowicz jako wykładowcy akademickiego w wymiarze realizacyjnym oceniam bardzo wysoko.

Współczesne projektowanie , jak się wydaje, może polegać na umiejętności odczytywania znaczeń zawartych w istniejących sytuacjach , koncepcjach, projektach / realizacjach projektowych i ich uważnej , mądrej interpretacji. W konsekwencji projektowanie może polegać na formułowaniu wypowiedzi projektowej / artystycznej za pomocą znanego sobie „języka form” .

Jak się wydaje - postacią unikatowego „języka form” Pani Klaudii Grygorowicz jest głównie - choć nie tylko - jej „System form akustycznych modułów ceramicznych” .

Nie będzie żadnym odkryciem stwierdzenie, że projektantem / artystą, tylko „się bywa” i jest to przede wszystkim kwestia postawy projektowej.

Projektantem „się bywa” zwłaszcza w czasach postmodernizmu / czasach ponowoczesności / płynnej nowoczesności i podobnych określeń odnoszących się do czasów „teraz” kiedy to właśnie wszyscy w jakimś sensie jesteśmy projektantami, uczestnikami czy beneficjentami procesu projektowego.

Projektowanie – zwłaszcza dziś , jak wiadomo , nie sprowadza się do prostych procesów inwestycyjnych , nie jest również prostą wypadkową możliwości mniej lub bardziej nowoczesnych narzędzi ale jest , jak się wydaje , przede wszystkim wyrazem postawy filozoficznej projektantów przejawiającej się w wypowiedziach projektowych / projektach w tym również a może przede wszystkim w szerokim kontekście życia społecznego.

Projektowanie wydaje się być szczególnego rodzaju przedsięwzięciem polegających na porządkowaniu - (design for.. – przeznaczaniu do ...) , polega na organizacji przestrzeni za pomocą kodu form, których sens nie sprowadza się do trywialnej użyteczności lecz posiada wartość i sens ponad użytkowy – estetyczny , artystyczny – często magiczny etc. „System form modułów ceramicznych „ Pani Klaudii Grygorowicz zdaje się takie cechy i możliwości posiadać.

Jak powszechnie wiadomo ani sztuka ani projektowanie ani żadna inna dziedzina , domena działalności człowieka nie jest niezależna , wyłączna , autonomiczna – wręcz przeciwnie i sztuka i projektowanie i filozofia i wszystkie inne formy działalności człowieka są w stanie permanentnych negocjacji , poszukiwań , kolejnych interpretacji / reinterpretacji , odkryć , peregrynacji , nowych odczytań konstytuujących niekończący się dialog.

Koncepcja projektowania jako procesu permanentnych poszukiwań - również formalnych – tak jak w recenzowanym przypadku - wydaje się spełniać oczekiwania społeczności polegające na formułowaniu nowych potrzeb i nowych możliwościach egzekwowania ich w wymiarze artystycznym / projektowym / społecznym.

Recenzja dorobku artystycznego Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie „sztuki” wymaga, moim skromnym zdaniem , wysokiego stopnia ogólności , które to wymaganie może zwolnić mnie z konieczności podejmowani dyskursu dotyczącego poszczególnych elementów dorobku na rzecz jego całościowej oceny w szerokim kontekście projektowym , artystycznym, dydaktycznym , organizacyjnym – akademickim – jako takim.

Konkluzja

Analiza przedmiotowej dokumentacji - Kandydatki do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe

- Pani Klaudii Grygorowicz- Kosakowskiej pozwala na przedstawienie konkluzji.

Analiza dokumentacji okazała się bardziej skomplikowana aniżeli zakładałem na początku bo , jak się okazuje , dotyczy różnorodnej działalności , wielowymiarowej postawy i interesującej Osobowości artystycznej.

Wyniki analizy całości dokumentacji działalności - „at large” Pani Klaudii Grygorowicz - Kosakowskiej , analizy Jej postawy projektowej / dydaktycznej / artystycznej , analizy Jej postawy i pozycji jako nauczyciela akademickiego i projektanta w społeczności akademickiej i artystycznej w wymiarze społecznym - budzą mój szacunek i uznanie.

W nawiązaniu do oczekiwań Ustawodawcy sformułowanych w Dzienniku Ustaw RP z dnia 27 września 2017 w postaci Ustawa o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach I tytule w zakresie sztuki, które określa osobę Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego

jako taka której :

- 1) osiągnięcia artystyczne spełniają wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;
- 2) osiągnięcia dydaktyczne - osiągnięcia dydaktyki projektowej w kształceniu młodej kadry spełniają wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;

Z pełnym przekonaniem stwierdzam , że :

- osiągnięcia artystyczne - dorobek twórczy, projektowy / artystyczny Pani Klaudii Grygorowicz - Kosakowskiej doktora w dziedzinie sztuki , adiunkt na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej spełniają stawiane w postępowaniu habilitacyjnym wymagania.

- osiągnięcia dydaktyczne – osiągnięcia dydaktyki projektowej w kształceniu młodej kadry spełniają warunki uzyskania stopnia doktora habilitowanego - zapisane w Dzienniku Ustaw RP z dnia 27 września 2017 w postaci Ustawa o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Andrzej Wielgosz

Jednocześnie uprzejmie informuję Szanowna Komisje Habilitacyjną - że jest mi znane opracowanie pod tytułem „Dobre praktyki w procedurach recenzyjnych w nauce” – opracowane i wydane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Warszawie w 2011 r. Uprzejmie oświadczam również , że moje własne kompetencje w dużym stopniu pokrywają się z zakresem problematyki podejmowanej w recenzowanej pracy. (AW - dr w dziedzinie nauk tech. – architektura, prof.- sztuki plastyczne, praktyka w zakresie projektowania i dydaktyki projektowania <http://andrzejwielgosz.com> , <http://uap.edu.pl/uczelnia/kadra/andrzej-wielgosz/>